

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Στις ιππομαχίες συχνά πηδούν από τα άλογα και μάχονται πεζοί. Η χρήση της σέλας θεωρείται πράγμα αισχρό και μαλθακό. Δεν επιτρέπουν να εισάγεται κρασί από τους εμπόρους σε αυτούς γιατί εξαιτίας αυτού του πράγματος, όπως νομίζουν, οι άντρες γίνονται μαλθακοί και εκθηλύνονται.

Όταν ο Π. Κορνήλιος Νασικάς είχε έρθει στον Έννιο τον ποιητή και η υπηρέτρια είπε σ' αυτόν που ζητούσε τον Έννιο από την πόρτα ότι αυτός δεν ήταν στο σπίτι, ο Νασικάς κατάλαβε ότι εκείνη το έλεγε αυτό με διαταγή του κυρίου της και πως εκείνος ήταν μέσα. Άκου τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος πήγε στον Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε ότι δεν ήταν στο σπίτι αν και ήταν στο σπίτι.

2)

- i. equestri
- ii. proelia
- iii. equos
- iv. desilient
- v. pes
- vi. usu
- vii. rerum
- viii. turpe
- ix. inertem
- x. importatum iri
- xi. siverint
- xii. earum
- xiii. arbitrari
- xiv. remollescis
- xv. homo
- xvi. Corneli
- xvii. venistis
- xviii. quaesiveram
- xix. dicta erat
- xx. domos
- xxi. fuisse
- xxii. sentiebat
- xxiii. illius
- xxiv. eo
- xxv. facis
- xxvi. ianuae
- xxvii. pauco

xxviii. exclamabuntur
xxix. Nasicae
xxx. sibi

3)

saepe = επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο desiliunt

res = κατηγορούμενο από το ρήμα habetur στο υποκείμενό του usus

a mercatoribus = εμπρόθετος προσδιορισμός ποιητικού αιτίου στο importari

ad se = εμπρόθετος προσδιορισμός κατεύθυνση σε πρόσωπο στο importari
(έμμεση αυτοπάθεια)

re = επιρρηματικός προσδιορισμός, αφαιρετική εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο remollescunt

poetam = παράθεση στο Ennium

domini = γενική υποκειμενική στο iussu

iussu = αφαιρετική εσωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο dixisse

diebus = αφαιρετική μέτρου-διαφοράς στο post

se = υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο non esse (λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου)

4) post paucos dies

5) Germani ephippiorum usum rem turpem et inertem habent

6) **Cum P. Cornēlius Nasīca...venisset** = δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που εισάγεται με τον ιστορικό -διηγηματικό σύνδεσμο cum (χρησιμεύει για διηγήσεις του παρελθόντος) και εκφέρεται με υποτακτική γιατί ο ιστορικός cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση κύριας και δευτερεύουσας πρότασης και δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους (είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου της υποτακτικής), χρόνου υπερσυντελικού γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (sensit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κύριας πρότασης (sensit).

Quid fecerit = δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική (μερικής άγνοιας) που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα Accipe. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quid και εκφέρεται με υποτακτική γιατί θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, χρόνου παρακειμένου γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (accipe) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν-μέλλον.

7) per eam rem, de ea re